

Demà amb El Punt Avui

NACIONAL P10

Sánchez no anirà a la investidura sense l'acord amb ERC

Vilalta afirma que la pressa és del PSOE i exigeix un "compromís ferm", mentre Borrell intenta torpedinar el diàleg

EL PUNT AVUI+ 1,50€

DISSABTE • 30 de novembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15196 - AVUI / Any XLI. Núm. 14066 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT VOL VIURE EN P6,7

Toc d'atenció del Síndic a l'actuació dels antiavalots

SENTÈNCIA • Rafael Ribó jutja desproporcionades certes intervencions dels Mossos i de la Policia Nacional després del 14-0

RETRET • Critica que el govern de la Generalitat no hagués prohibit l'ús de les pilotes de goma a la policia estatal

EUROPA-MÓN P28

Un policia instal·la una cinta per tallar els carrers al voltant del pont de Londres, després del tiroteig ■

Atac al pont de Londres

Un home mata dos vianants a ganivetades i és abatut per la policia

Nacional P16

Ambient de compres al centre de Barcelona, ahir ■ EFE

Creixen un 400% les vendes pel Black Friday

Nacional P8

El tribunal (in)controlat

Nacional P12

El Tsunami anuncia una mobilització pel clàssic

Tant x tant Josep M. Llauredor Psicòleg P12

M'han fet fora del Col·legi de Psicologia

montserrat
C/ Illes Canàries, 104
08397 Pineda de Mar (Barcelona)
T. 93 762 19 76
www.centrediamontserrat.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Xavier Graset

Detalls de llum

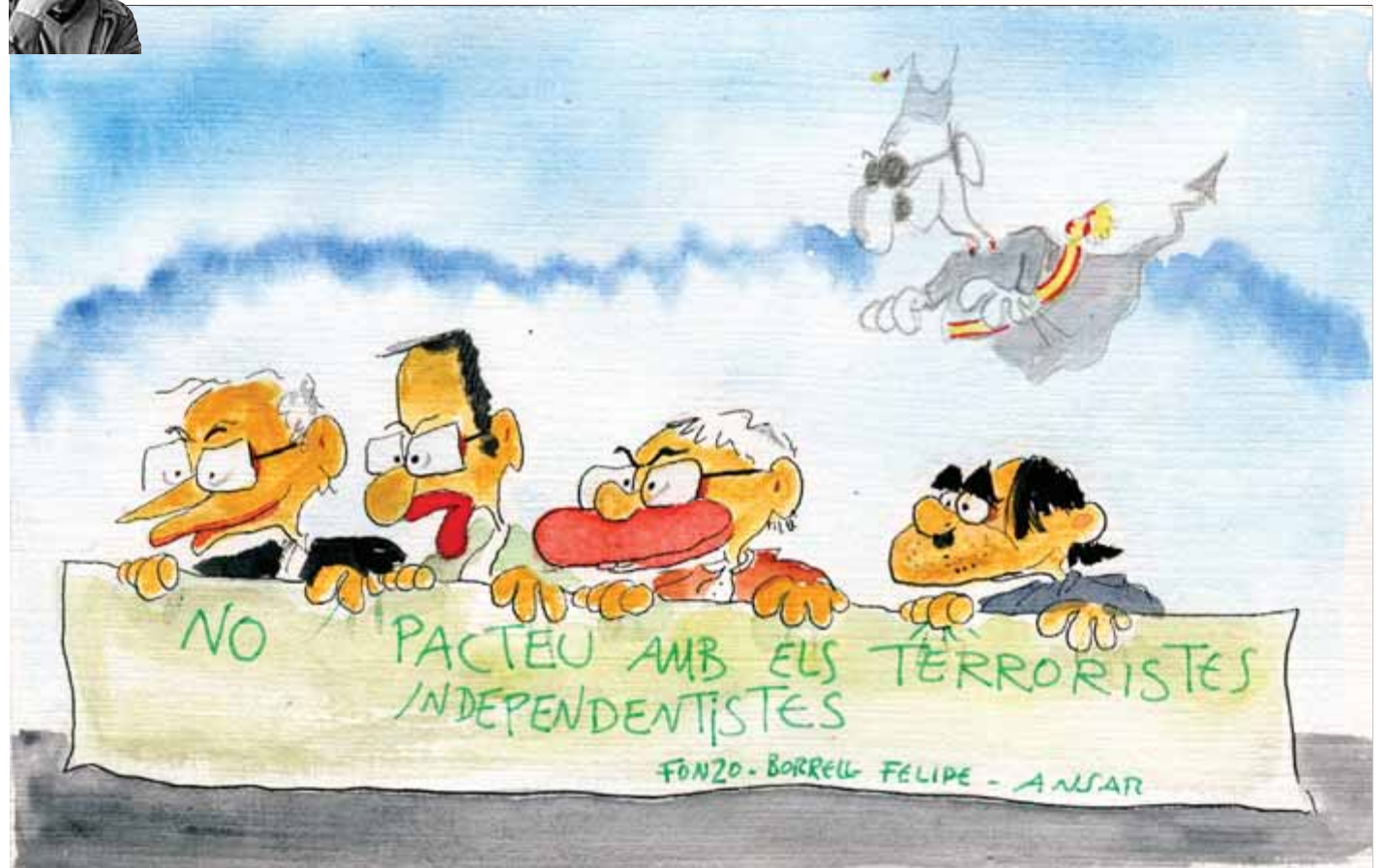
L'encesa de llums de Nadal a les diferents ciutats i pobles de Catalunya és d'aquelles que marquen cicle. Ensinistrat

a apagar els de casa, he assumit l'ofici dels antics fanalers que a més d'encendre també havien d'apagar, i vaig polsant interruptors esperant que el tou dels dits venci la força que il·lumina habitacions buides. Amb aquesta constant al cos m'impacta veure l'encesa, una mena de focs d'artifici d'esclat permanent. I és clar que han de tenir algun efecte sobre el nostre estat d'ànim i sobre el nostre subconscient, i generalment positiu. I és que quan Raimon cantava *Al vent*, "tots estem plens de nit, buscant la llum, buscant la pau, buscant a Déu", ja és ben bé que això s'escau per Nadal, en què tots plegats anem buscant, especialment, amor i tendresa. La llum que ja encenem al novembre, anant més avançats que un calendari d'Advent, ens posa en disposició per a allò que vindrà. Per al cicle festiu de pastorets, pessebres, tions, homes dels nassos, reis. Posats a avançar, les rebaixes tenen de fa pocs anys l'estímul afegit, seguint el patró nord-americà, que de mica en mica es van fent seus els calendaris del planeta, dels divendres negres, i dels dilluns cibernetics. Es veu que no en feiem prou amb els llums als carrers que també tenen aquesta altra funció subliminal per animar el comerç i el consum. Per animar-nos a complementar la tendresa i estimació amb un regal, mirant de traduir la felicitat en les coses. De dipositar l'esperança en un objecte, en un detall. Pensava en els detalls, en els bocins de felicitat aquests dies que m'he llegit els diferents llibres que s'han publicat sobre el judici, ja sigui de presos o d'advocats. Raül Romeva, que hi ha donat el seu toc d'humor, amb els esbossos que va fer de les sessions al Suprem, o Cuixart amb el conte *Un bosc ple d'amor*, o els advocats Jordi Pina i Xavier Melero, o Jordi Turull amb Gemma Aguilera, que explica que quan va rebre la notificació de la condemna, va preguntar si havia de pagar alguna cosa, o Carles Mundó, quan una lletrada del Suprem li va agrair que haguessin anul·lat un dels judicis del franquisme del seu avi, o encara el de Joaquim Forn, quan diu l'instant de felicitat que va suposar badar amb el paisatge que veia des de la finestra del cotxe que el va traslladar de la presó fins a Barcelona el dia que es va constituir l'Ajuntament. Tots són relats de llum, i en tots hi ha detalls de felicitat, dins del drama que comporta la seva situació.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Última nit d'òpera

La nit que el Clavé, antic teatre, va oferir l'última sessió de cine abans de tancar i ser enderrocat, la meua àvia Angelina va adquirir-hi una entrada, es va situar en una llotja i va esperar que la pel·lícula a la qual no va dedicar cap atenció s'acabés. Quan els llums es van encendre, es va aixecar, i des del balcó de la llotja va cantar l'ària de Mimì del primer acte de *La Bohème* i un fragment de *Tosca*, els seus èxits en aquell teatre durant la República i la guerra, quan era una jove cantant d'òpera a les ordres del mestre Josep Sabater, mataroní director de l'orquestra del Liceu.

Agustí Picasso, a qui tothom deia *Picasso* com el pintor i que era l'encarregat i el cap dels acomodadors del Clavé, va ser l'únic espectador de l'última actuació de la soprano Angelina Duran: "Anava per tancar, assegurant-me que no quedés ningú al cine, quan tot d'una vaig sentir una veu. D'entrada no vaig endevinar que cantés: una veu. Situat a la platea, vaig mirar amunt i avall i a dreta i esquerra. Algú, tanmateix, cantava. Vaig agafar una mica de por, no ho negaré. Els teatres

“Vaig localitzar la veu misteriosa, vaig reconèixer qui cantava

acumulen misteris. El Clavé aquell dia tancava per sempre. Era un teatre històric, centenari. S'havien convocat accions reivindicatives perquè l'ajuntament de llavors, l'últim de la dictadura, li assegurés l'activitat. No va ser possible, sinó que l'ajuntament va afavorir el banc que havia adquirit el Clavé per ampliar unes oficines. Aquell cant que sentia, era d'un fantasma? D'un activista infiltrat? Vaig acabar localitzant d'on venia la veu. Vaig reconèixer de qui era. La senyora Angelina Duran vivia a la casa veïna del teatre. Sabia que havia estat cantant d'òpera i que havia actuat al Clavé en èpoques

remotes. Em vaig asseure en una butaca per escoltar-la. Vaig deixar que acabés. Quan va baixar al vestíbul em va demanar disculpes. Passat l'ensurt inicial, jo no sabia com agrair-li el bon moment que m'havia fet passar. Entenia que per a ella tenia una alta significació. Ens vam acomiadar al carrer, mentre jo tancava el Clavé i ella entrava al portal de casa seva.”

En Picasso va ser després conserge de la biblioteca de la Caixa Laietana. L'altre dia parlava de la biblioteca a propòsit d'un altre conserge i un altre Agustí, Agustí Robert, que s'acaba de morir als 95 anys. També s'acaba de morir en Picasso, als 97. Cada cop que em veia m'explicava aquella nit al Clavé. Em feia ràbia pensar que l'àvia m'havia convidat a acompanyar-la i que per un sentiment de vergonya juvenil del qual m'he penedit sempre, la vaig deixar sola. "Al final la vaig aplaudir, és clar. És que ho va fer molt bé", reblava en Picasso sense saber que em feia més mal. He explicat aquesta història mil vegades. Cap després de morir l'última persona que va ovacionar l'àvia.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/epvy3m>

A la tres

Xevi Sala / xsala@elpuntavui.cat

Una nena que es diu Pau

Un jutge de pau que és soci d'Òmnium Cultural i signa les providències redactades en castellà, una nena que es podia inscriure amb el nom de Paz però no pas amb el nom de Pau i una interpretació de la llei que en comptes de facilitar els tràmits els embolica. Sembla l'enunciat d'un mal acudit però lamentablement aquests ingredients formen part d'un episodi real viscut aquesta setmana a Palamós i que, una vegada més, ens acara a la trista realitat del laberint judicial on massa sovint ens perdem. Tot comença quan la progenitora de la nena inicia els tràmits per registrar-la amb el nom de Pau i topa amb el mur de l'article 54 de la llei del registre civil, on s'estableix que no s'admeten noms que puguin crear confusió sobre el sexe. Només li deixaran inscriure el nom de Pau si a davant hi posa Maria. A partir d'aquí es produeixen discussions pujades de to, una campanya a

“L'episodi ens acara a la trista realitat del laberint judicial on massa sovint ens perdem

Twitter, la difusió a la premsa i, al capdavall, la rectificació del jutge de pau que desfà el malentès: l'aplicació de l'acord dictat pel jutjat de la Bisbal no era una ordre sinó una recomanació, per això al final s'ha aixecat el veto a la Pau. El desenllaç és agrejolç: la bona notícia agafa la mare anant cap a Car-

dedeu, perquè legalment també té dret a provar d'inscriure la seva filla allà. Sort que en comptes d'amagar el cap sota l'ala el jutge ha donat la cara i ha reconduït el disbarat. No és habitual. Llàstima que hagi acompanyat la rectificació amb un parell de comentaris que no el beneficien. “No vaig fixar-me que la providència estava escrita en castellà, ho fem habitualment perquè si hi ha recurs i s'ha d'enviar el text a Madrid ja tenim la feina feta.” Com sempre, el català menystingut als papers judicials. Tampoc l'encerta el jutge quan retreu als familiars de la nena que muntessin una escena al jutjat. Home, senyor jutge, no estem parlant d'un canvi de la matrícula d'un cotxe o d'una modificació d'un domicili fiscal. Estem parlant de la identitat d'una persona i, si els familiars no haguessin muntat l'escena i el posterior enrenou mediàtic, la petita ara es diria Maria Pau per caprici judicial.

De reüll

Maria Palau

Una idea per al PP

El partit polític espanyol que més ha contribuït a l'inanició de les institucions culturals catalanes ha tingut la pensada del segle: obrir una subseu del Museu del Prado a Barcelona. Parlem del PP, i la proposta ha sortit de la seva residual representació a l'Ajuntament de la capital. Els partits catalans no només l'han refusat sinó que l'han considerat un insult a l'honestat venint de qui ve: els garants del centralisme cultural de l'Estat. Seria inútil a hores d'ara implorar un finançament just per als nostres museus, teatres i auditoris. Si realment

La capella Herrera està partida en dues meitats, una al Prado i l'altra al MNAC

el PP barceloní vol millorar la situació, des d'aquí li donarem una idea. L'estiu de l'any que ve, el Prado obrirà una exposició de la capella Herrera del pintor barroc Annibale Carracci, que està partida en dues meitats. Nou murals originaris d'aquest oratori de l'antiga església de Sant Jaume dels Espanyols de

Roma es conserven al MNAC, exposats, i set a la pinacoteca de Madrid, a les reserves. No tenim prou espai per explicar les vicissituds d'aquesta obra però el suficient per dir que va ser un obsequi de la reina Isabel II a Barcelona. A algú no li deuria agradar tanta generositat perifèrica i va procedir a dividir el conjunt en dos paquets. Després del Prado, l'exposició es veurà al MNAC. I quan acabi el tour la lògica s'imposa: s'ha de trobar una seu permanent per a totes les pintures. Ens agradaria veure el PP de Barcelona defensant l'opció del MNAC. Ho veurem?

Les cares de la notícia

SÍNDIC DE GREUGES

Rafael Ribó

La defensa dels drets

L'informe del Síndic a propòsit de les protestes posteriors a la sentència de l'1-O al Suprem, alerta sobre la desproporció i un excés en l'ús de la força en la dispersió, contenció i detenció de persones tant per part dels Mossos com del CNP en contraposició amb el dret de manifestació.

PRESIDENTA DEL TRIBUNAL DE COMPTES

María José de la Fuente

Escarment econòmic

El Tribunal de Comptes es disposa a fixar la factura de l'1-O per carregar-la a les butxaques personals i familiars del govern Puigdemont. Ja ho va fer amb part del govern Mas pel 9-N, a pesar que llavors no hi va haver malversació i ara tampoc es va disposar de diner públic.

CANTANT D'ÒPERA

Roberto Alagna

Retorn al Liceu

El tenor italià torna al Liceu com a cap de cartell del programa doble, *Cavalleria rusticana* i *Pagliacci*, dirigit per l'hongarès Henrik Nánási i produït per Damiano Michieletto, estrenat a la Royal Opera House de Londres i mereixedor del premi Laurence Olivier al millor espectacle operístic el 2016.

EDITORIAL

El zel del Tribunal de Comptes

El corró de la repressió continua girant de forma desbocada contra tot el que té a veure amb el procés sobiranista català. L'última embranzida ve del Tribunal de Comptes, que ara persegueix el patrimoni personal i familiar de Carles Puigdemont, els seus consellers i vint alts càrrecs del govern per saldar la factura del referèndum de l'1-O, tal com va fer abans amb Artur Mas i tres consellers del seu govern, als quals ha obligat a pagar 5 milions d'euros pel 9-N, tot i que ni el TSJC, ni el Suprem ni la fiscalia havien observat malversació de diner públic.

Si l'objectiu fos rescabalar el diner públic mal utilitzat, hauríem vist el mateix zel i contundència per exigir el diner malversat pels responsables del PP a través de la trama Gürtel; o la part dels 3.700 milions de la factura jurídica de Bankia que el FROB no va controlar adequadament segons el mateix Tribunal; o els 25 milions de l'Ajuntament de Madrid imputats a Ana Botella, alcaldessa i muller d'Aznar, casualment revocats per una sala del Tribunal de Comptes amb majoria de vocals nomenats pel PP.

La imparcialitat no ha estat una qualitat gens fàcil de trobar en cap instància de l'Estat, ni policial, ni administrativa ni jurisdiccional, quan es tracta del procés sobiranista. L'Estat vol avortar aquest procés i eliminar l'amenaça, fins i tot a costa de la seva credibilitat democràtica, i els òrgans que en depenen actuen en conseqüència. Per això és improbable, en aquest cas, que el Tribunal de Comptes doni credibilitat a l'expresident Mariano Rajoy i al ministre que controlava tots els comptes de la Generalitat, Cristóbal Montoro, que van negar en seu parlamentària i en seu judicial la utilització de diner públic en l'1-O.

Tal dia com avui fa...

1 any

Clam públic

Metges, estudiants, professors i altres funcionaris surten al carrer contra les retallades i per exigir millores en la sanitat i l'educació.

10 anys

Prova de força

Més de 3.000 persones participen en l'acte d'obertura de la campanya per les consultes convocades per al pròxim 13 de desembre.

20 anys

El compromís d'HB

HB mantindrà "intactes" tots els compromisos polítics, socials i institucionals adquirits durant aquests catorze mesos de treva.

Full de ruta

Toni Brosa

Lambán té tota la raó

El president de la Comunitat Autònoma d'Aragó, el socialista Javier Lambán, ha posat al seu lloc la proposta del PSC de reconèixer Catalunya com a nació des d'un punt de vista emocional i cultural. Ho ha fet amb el to i el menyspreu que caracteritzen els individus que pateixen catalanofòbia, assegurant que "per exaltar la sardana o la Mare de Déu de Montserrat no cal que una comunitat autònoma es declari nació", però la realitat és que l'ha clavada. Les paraules de Lambán són un resum excel·lent de 40 anys d'influència i pedagogia del PSC compartint projecte *federal* dins l'estructura del PSOE.

Afortunadament, les nacions no es declaren, ni es demanen, ni es concedeixen, ni s'inventen; simplement són, existeixen. I això no canvia pel fet que els estats les ignorin, les esmentin amb subterfugis en un paper anomenat Constitució o les reconeguin plenament. Les nacions són conseqüèn-

Catalunya no cal que es declari nació per exaltar la sardana, sinó per exercir la seva sobirania i decidir el seu futur

cia d'un compendi de factors diversos, des dels geogràfics fins als polítics, passant pels històrics, culturals i idiomàtics. Catalunya és una nació no només per algun d'aquests factors, sinó per tots alhora; no ho és més ni menys pel fet de no tenir un Estat propi, ni perquè a Espanya la reconeguin o la deixin de reconèixer, sinó perquè té consciència d'ella mateixa, de la seva història, de la seva voluntat de ser al llarg dels segles i a pesar de la repressió continuada.

I, sí, efectivament, Lambán torna a tenir raó. Catalunya no cal que es declari nació per exaltar "la dansa més bella de les que es fan i es desfan", cal que es declari nació perquè li siguin reconeguts els seus drets, entre els quals hi ha el dret a la pròpia sobirania per decidir un munt de coses que l'afecten, per exemple, com organitza la seva societat, amb quins valors i quines lleis, com treballa per aconseguir el benestar i la prosperitat dels seus ciutadans, i com es relaciona, col·labora o es solidaritza amb els seus veïns i amb la resta de nacions. Amb Espanya no hi comptin; amb el PSOE, tampoc, perquè els convé més decidir-ho tot ells.

Tribuna

Pep Collelldemont. Periodista

Santuaris

Dies enrere amb uns amics vam pujar al santuari de la Mare de Déu dels Àngels, que la gran majoria sap que és ben a prop de Girona, amb una vista sobre l'Empordà impressionant. Aquest santuari per als gironins sempre ha tingut una estima especial. Molta gent hi puja a peu tot i que hi ha un bon tros. Doncs quina no va ser la meua sorpresa quan arribem a dalt i ho trobem tot tancat. Hi havia gent que hi feia voltes contemplant el paisatge, però no es podia fer una cervesa ni menys esmorzar o dinar. Una simple nota a la porta d'entrada informa que per raons alienes a la casa estava tancat. Quina pena em va fer. Dotzenes de vegades hi havia pujat i sempre s'hi notava vida. N'he parlat amb una persona del bisbat de Girona, que és el propietari del santuari, i em va dir que se n'havien anat els darrers que ho han portat i que ara s'estaven fent les gestions pertinents per escollir un nou responsable entre els que s'han presentat per ocupar el lloc.

A LES COMARQUES de Girona, que són les que conec més, hi ha una bona colla de santuaris que són autèntics centres

d'atracció per a la gent de casa nostra, que no cal necessàriament que sigui creient, i també lloc de pau i descans per als d'aquí i de més lluny. Perquè les coses funcionin cal que toquem de peus a terra i saber de quin mal hem de morir. Fa força temps els santuaris eren bàsicament llocs de culte, tot i que molts capellans responsables van endevinar que també podien ser una font d'ingressos importants. Només com a exemple, mossèn Joaquim de Santa Afra, un santuari molt proper a la capital gironina, a la vall de Llèmena, va passar la seva vida com a responsable del santuari, on hi

va fer de mestre de la mainada de la vall –en deien la universitat de Santa Afra– i també portava l'hostatgeria. Un dia, tot fent petar la xerrada, em va ensenyar una llibreta on tenia apuntats a mà tots els àpats que s'havien servit des del santuari, principalment en casaments. Hi tenia apuntat el nom del que havia encarregat l'àpat i el que els havia cobrat. I podríem parlar de mossèn Juanola, als Àngels, o de mossèn Miquel, conegut també com a mossèn Llampec, a la Salut de Sant Feliu de Pallerols. Molta gent, sobretot de Barcelona, passava uns dies de vacances al santuari. Era un lloc de relax, de pau i tranquil·litat i també per a alguns una mena de reforç de la seva espiritualitat.

CREC QUE ENCARA hi tenen molt a dir els santuaris, a més del tema de la fe. Em sembla encertat que molts santuaris s'hagin renovat a fons i puc assegurar que en alguns d'ells, i ho dic per experiència, s'hi menja més que bé i a uns preus assequibles. Tornem als Àngels. Espero que ben aviat es tornin a obrir totes les portes i que s'ofereixin els millors serveis. Per la meua part, ja tenen dos dinars assegurats.

“Hi ha una bona colla de santuaris que són autèntics centres d'atracció més enllà de la fe

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Meridiana Resisteix

■ És un èxit que tants siguem Tsunami Democràtic (410.7 K subscriptors), Anonymous Catalonia (265.4 K), PícnixRepública (60.9 K), Meridiana Resisteix (12.1 K), etc; i ara em centraré en els talls de la Meridiana: al dia d'avui, 26 de novembre, 44 dies seguits, últimament amb passejos tranquils, creuant en verd, cívica-

ment. Davant aquest gran èxit, em pregunto: per què un fet així, tan massiu i continuat, a penes té visibilitat en els mitjans de comunicació?, potser la rutina no és important?, potser espereu la crema de contenidors o ferits?, potser és una censura per interessos diversos?, o potser no ho consideren important?

Si és així: per què últimament tanta presència i actuació policial?, per què automobilitistes i vianants mostren

agressivitat amb els manifestants, potser per provocar altercats?, potser, haver de suportar unes molèsties o desviaments, els fa oblidar els nostres presos polítics?, potser ho consideren correcte i adequat?, per què els polítics del 155 continuen sords i cecs davant una manifestació popular, formada, diria, en un 80% per jubilats?

Davant tants potser, nosaltres sabem amb certesa que persistir és vèncer.

AMADEU PALLISER CIFUENTES
Barcelona

A què estem jugant?

■ La política a Espanya cada vegada s'assembla més a un joc de taula. Els d'esquerres són més de jocs de rol i estratègia, els de dretes juguen al Qui és qui?, Vox d'oca en oca, mentre que als de ciutadans, de pont en pont, se'ls emporta el corrent. Els polítics cata-

lans juguen al monopoli perdent torn a la presó. I el joc preferit de tots, els escacs, manipulant el rei.

VÍCTOR PARRA GUISSADO
Barcelona

Immersió lingüística

■ El PSC fa anys que va desaparèixer del mapa polític català, els qui el varen reflotar per revitalitzar un partit que actualment des de l'ombra del desensic té els dies comptats, han desaparegut sense fer soroll, silenciosament. Tots, quasi tots els que se sentien catalans, han abandonat la nau en mans d'uns sapastres que des de la ineptitud no saben quina és la direcció correcta per avançar políticament en un país totalment desarrelat per culpa del més ranci espanyolisme, el d'un PSC culpable i en hores baixes. Iceta, Granados, Zaragoza, etcètera,

sense adonar-se'n de la trista imatge que donen, són els culpables d'aquest retrocés que si salva vots, és per alinear-se amb aquells que volen destruir Catalunya i la seva identitat nacional. Ara volen esgarrapar vots amb el tema de la immersió lingüística, pensen que el rèdit d'aquesta campanya sumarà quan en realitat a curt termini actuarà com un bumerang, l'arma que políticament els decapitarà definitivament. On són aquells cavallers de les esquerres que intentaven des de l'impossible fer possible el que avui ha estat un fracàs? Doncs desmotivats i arraconats s'han fos en el dur silenci d'una mort políticament desencertada, marxo perquè la meua veu en aquest PSC no té recorregut possible. El PSC és mort, avui preval el PSOE i les seves puntuals i punyents col·tellades, totes a traïció.

PERE MANUEL GIRALT PRAT
Sant Just Desvern (Baix Llobregat)

La frase del dia

“Mantenim la confiança de poder tenir govern abans de Nadal”

Isabel Celaá, MINISTRA PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Josep Lluís Alay. Professor d'història de la Universitat de Barcelona

La reina de l'or

Ghana, situat a la costa occidental africana, és un dels països més estables del continent africà amb un sistema de govern que gaudeix d'uns mínims democràtics que són l'enveja de molts països de la regió. Econòmicament també se situa en un dels primers llocs del rànquing africà. I en el pla històric no es queda enrere. Va ser el primer país a aconseguir la independència a Àfrica i desfer-se del jou colonial. Fa més de 300 anys constituïa el mític regne d'Aixanti que va controlar bona part del comerç africà abans de la colonització britànica. De fet, tota la regió era objecte de la cobdícia de portuguesos, danesos, suecs, alemanys i britànics des del segle XV. Fonamentalment, per dos motius: or i esclaus.

POTSER ELS ESCLAUS ja no hi són, però l'or segueix present a les muntanyes i els rius del país. Ghana va esdevenir l'any passat el principal productor d'or d'Àfrica amb 130 tones anuals, superant així per primer cop Sud-àfrica. No és gaire difícil d'extraure i mentre que les companyies mineres ho fan de les roques de les muntanyes amb maquinària pesant, l'or dels rius s'ha de recollir amb les mans de la gent. Es calcula que la meitat de les reserves d'or de Ghana són als rius i entre dos-cents mil i un milió de ghanesos es dediquen a recollir aquest or per cobrir les necessitats d'un deu per cent de la població del país. La gran majoria, més d'un 70%, són furtius, que treballen sense permisos ni pagant taxes a l'Estat. Se'ls coneix com els *galamsey*, que significa “recull i ven”.

PERÒ QUI MOU ELS FILS d'aquest negoci furtiu de l'or a Ghana en ple segle XXI? Les possibilitats de convertir la tradició ghanesa del *galamsey* en un negoci internacional van arribar de la Xina. Fa uns deu anys es va iniciar un flux d'immigrants xinesos cap a Ghana que des d'aleshores no s'ha interromput. La major part entren de forma il·legal des del

veï Togo, on els xinesos poden aconseguir visat en entrar al país i des d'allà creuen sense problemes a Ghana. Els darrers anys s'haurien establert a Ghana uns 50.000 xinesos segons els càlculs més conservadors. Se sap que molts d'ells provenen d'una petita comarca anomenada Shanglin, a la regió autònoma de Guangxi. Porten maquinària nova, adequada per treballar als rius, i han convertit l'extracció manual tradicional en una depredació moderna sense límit. Els efectes de l'acció dels miners il·legals xinesos han estat devastadors sobre els aqüífers de bona part del país, que actualment han quedat contaminats per l'ús de substàncies químiques associades al rentat de l'or. La destrucció d'aqüífers ha provocat la desaparició de grans masses forestals i la ruïna per a molts agricultors locals.

UNA MISTERIOSA i enigmàtica dona xinesa va organitzar i dirigir el negoci fins fa pocs mesos encara: Aisha Huang, de 33 anys, i coneguda a Ghana com “la reina de l'or”. Ningú sap quan va arribar al país però el 2015 ja havia construït un imperi

que governava amb mà de ferro. Cruel i sense escrúpols, tenia comprats policies i militars ghanesos que la protegien a ella i el seu or de tota acció de la justícia ghanesa. Alguns testimonis afirmen que ella mateixa hauria assassinat a trets alguns dels seus treballadors ghanesos quan gosaven desafiar-la o insultar-la. Es va encarregar de mantenir les autoritats del país en un sospitós silenci per mitjà de cintes de vídeo on suposadament apareixien alguns ministres del govern d'Accra en comprometedores escenes sexuals amb ella mateixa o amb alguna de les centenars de joves xineses que va portar a Ghana amb aquest objectiu.

AISHA HUANG no va poder evitar que els seus excessos esdevinguessin escàndol a àmbit nacional i quan va haver-hi canvi de presidència a Ghana a principis del 2017, la sort de la reina de l'or va començar a canviar. Uns mesos després va ser detinguda i acusada de diversos delictes relacionats amb el seu negoci il·legal de l'or que haurien pogut suposar més de deu anys de presó. Abans no comencés el judici, ara fa un any el govern va decidir repatriar-la a la Xina. Tothom va interpretar que Pequín, el primer soci comercial de Ghana, havia intercedit per aconseguir l'alliberament de la totpoderosa Aisha Huang. I el govern ghanès va acceptar no jutjar la reina de l'or. Motiu? Negocis. Ara, un any més tard, superat l'obstacle, els dos governs han signat un acord per construir carreteres i ponts amb capital xinès per un valor de dos mil milions de dòlars. A canvi, Ghana ha cedit les seves reserves de bauxita – mineral estratègic per a l'obtenció de l'alumini – a la Xina. La vice-primer ministra xinesa Sun ha signat l'acord fa una setmana amb el president ghanès Akufo-Addo. Mentrestant, els *galamsey* xinesos continuen devastant el país a la cerca de l'or. De la reina no hi ha notícies des de fa un any, però ningú dubta que prepara una nova incursió a Àfrica des de la Xina.

“Qui mou els fils d'aquest negoci furtiu de l'or a Ghana en ple segle XXI?”

De set en set

Jordi Panyella

Raima i els alemanys

Ara que els avisos d'una nova recessió econòmica es fan més persistents, seria bo recuperar aquell

costum tan saludable de sortir de casa deixant la cartera a la tauleta de nit per endinsar-se en el seductor món del comerç de Nadal amb les mans a les butxaques. Badar amb el simple afany de gaudir i amb la pau interior que el *tour* comercial només suposarà el desgast de les soles de les sabates. Mirar és gratis, que ningú no ho oblidí.

I posats a triar comerços on estiar-se, el número u de la llista, el que mereix la pena una visita de dalt a baix, és la papereria Raima, del carrer Comtal de Barcelona. Quatre plantes de tot tipus d'objectes relacionats amb el món del paper i l'escriure, en totes les seves formes, textures i colors. Un magatzem de matèria primera per fabricar somnis que és un somni de botiga, un establiment que per si sol ja mereix la visita, perquè poques vegades tant de gust en fer les coses tan ben fetes ha tingut tan bon resultat.

Si el consumidor badoc no en té prou, pot fer una segona parada al Kätthe Wohlfahrt, un establiment que acaba d'obrir oportunament al carrer dels Banys Nous, allí on durant anys i panys hi va haver la cistelleria de les Germanes García. En aquest local, el món de la boga ha estat substituït pel microcosmos dels objectes de decoració de Nadal, exclusivitat d'aquesta firma alemanya que converteix els seus punts de venda en espais entranyables, carregats de màgia. Passejar-s'hi és embolcallar-se d'un agradós esperit nadalenc que, atenció, desapareix així que al visitant se li acudeix mirar les etiquetes dels preus. Quin ensurt o quina enveja. Deu ser que a Alemanya no hi ha hagut ni hi haurà mai cap crisi.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El Tsunami Democràtic convoca pel 18-D

La plataforma prepara una mobilització a Barcelona per al clàssic de futbol

Setmana de descomptes en el comerç pel Black Friday

El comerç ven un 400% més que un altre divendres, però les compres del mes s'alentiran

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Esmena a la resposta

INFORME • El Síndic de Greuges veu “desproporcionades” certes actuacions dels antiavalots en les protestes contra la sentència **CRÍTICA** • També retreu a la Generalitat que no hagués vetat l'ús de pilotes de goma a la Policia Nacional

Francesc Espiga
BARCELONA

Durant les mobilitzacions posteriors a l'anunci de la sentència del Tribunal Suprem contra els líders independentistes hi va haver “algunes actuacions policials que van ser desproporcionades, especialment aquelles que tenien com a objectiu la dispersió de masses i la identificació i detenció de persones de manera individual”. Aquesta és una de les principals conclusions que s'extreu d'una investigació d'ofici que va obrir el síndic de greuges de Catalunya, Rafael Ribó, arran d'aquest episodi, i que s'ha plasmat en un informe que ahir va ser lliurat al Parlament. En aquest també es recullen les denúncies de possibles vulneracions de drets bàsics als detinguts en aquelles ràtzies i, alhora, es fa una crítica a la Generalitat, i més concretament al Departament d'Interior, per haver permès que en aquell dispositiu la Policia Nacional fes servir un tipus d'armament, les controvertides pilotes de goma, l'ús del qual està vetat pel Parlament.

L'informe analitza els dispositius que es van dur a terme entre els dies 13 i 27 d'octubre i, per fer-ho, el Síndic ha utilitzat diverses fonts metodològiques. Per començar s'han fet entrevistes, moltes a la premsa, a detinguts en aquelles concentracions i manifestacions, i també a testimonis. S'han visionat, així mateix, imatges d'aquells episodis i s'ha sol·licitat informació a les administracions actuants i, més con-

Les frases

“El Síndic assenyala críticament un defecte de la Generalitat per no haver exigint i requerit que no s'usés un instrument que està prohibit a Catalunya”

“Cal no confondre l'exigència d'una investigació rigorosa amb la criminalització dels cossos policials”

Rafael Ribó
SÍNDIC DE GREUGES

cretament, als departaments d'Interior i de Salut del govern català, i també al Ministeri de l'Interior. Sobre aquest últim, Ribó ressenya que inicialment va respondre al requeriment, però que se li va demanar si podia ampliar algunes dades d'interès com ara quin armament van utilitzar els agents de la Policia Nacional desplegats, quants van resultar ferits, si hi havia la previsió de reforçar el contingent o si es van poder identificar els grupuscles que van ocasionar els aldarulls més greus. A data d'avui, el Síndic encara espera resposta.

Incidents focalitzats

Una de les primeres tesis que formula l'expedient és que la majoria de protestes convocades amb posterioritat a la sentència es van desenvolupar amb una “actitud cívica”, segons la descripció del mateix Ribó. Això no treu, però, que en altres concentracions “es va evidenciar l'actitud hostil i violenta

d'algunes persones” que es va traduir amb el llançament d'objectes a la policia. Com a prova del clima extrem que s'hi va respirar, es destaca el nombre de ferits que van necessitar assistència que es van comptabilitzar, gairebé 600. Davant d'això, s'ha identificat una resposta policial que, en alguns casos, és qualificada literalment de “desproporcionada”, i que se circumscriu, essencialment, en les moltes càrregues que van fer les unitats antidisturbis per intentar sufocar els aldarulls. Per ser més precís, l'informe parla d'intervencions “acompanyades de cops de porra a discreció, sense que es constati en aquelles persones en concret ni un comportament previ provocador ni una actitud més que de resistència o oposició passiva”. Igualment, es critica el desplegament específic que es va fer el 17 d'octubre i que no va evitar que una marxa d'ultradreta acabés amb agressions al centre de Barcelona; que en certs moments es fes servir la tècnica del *carri-sel*—una furgoneta policial fent maniobres a gran velocitat per foragitar els manifestants—; que alguns escopeters no anessin degudament identificats o “l'ús inacceptable i excessiu del material antiavalots”. Preguntant explícitament al respecte, Ribó va afirmar ahir, durant la presentació d'aquestes conclusions, que aquests comportaments s'havien detectat tant en agents dels Mossos d'Esquadra com de la Policia Nacional. Igualment, i davant d'això, va instar a fer

Un agent de la Policia Nacional i un manifestant, durant el bloqueig de l'aeroport ■ O.DURAN

una lectura crítica i rigorosa del que ha passat, però en cap cas una “criminalització” genèrica de la policia, com la que s'ha formulat en determinats fòrums i moments.

Capítol a banda mereix la qüestió de les pilotes de goma. El Síndic de Greuges no només és conclouent en la seva censura perquè es van utilitzar més d'un dia, sinó perquè el Departament d'Interior no va fer res perquè això no fos així. El raonament de Ribó és que l'Estatut atorga als Mossos el rang de “policia integral a Catalunya” i, per tant, qualsevol altre cos que operi al territori en rè-

gim de col·laboració, com va ser el cas de la Policia Nacional, ho havia de fer sota el seu comandament i directrius. “Cal lamentar que la Generalitat no aprofités el seu paper com a directora i coordinadora dels dispositius per interdir la utilització de pilotes de goma” és la crítica, textual, que es fa al respecte.

De les entrevistes a les 27 persones que van ser detingudes i posteriorment empresonades es desprèn un ús excessiu de la força exercida pels agents —algunes narren, per exemple, que van ser trepitjades quan eren a terra o estirades dels ca-

bells— o insults i vexacions durant els trasllats a comissaria. Aquestes conductes són atribuïdes de manera majoritària als efectes de la policia estatal. També es descriuen altres irregularitats, com ara que alguns d'aquests detinguts van ser atesos per metges amb agents al davant o, fins i tot, que en una *vistilla* al jutjat n'hi van anar dos d'encaputxats, unes situacions que segons el Síndic són més que improcedents. Per reblar el clau, a l'hora de rebre la pertinent assistència en més d'un cas es va trigar més de les tres hores de temps que es considera preceptiu. ■

L'APUNT

Tsunami d'humor

Marc Rovira

El Tsunami Democràtic ha anunciat una nova acció pel dimecres 18 de desembre. La data coincideix amb un Barça-Real Madrid al Camp Nou. Tocar el futbol és garantia de ferir sensibilitats, però els ideòlegs del Tsunami Democràtic s'hi atreueixen al·legant que tot i ser "un partit d'altíssim interès, no només a Catalunya sinó arreu del món", la situació actual és "d'enorme ex-

cepcionalitat". L'èxit de les convocatòries del Tsunami Democràtic convida a pensar que se'n prepara una de grossa pel clàssic, però un apunt que apareix en el comunicat en dinamita la credibilitat, i fa dubtar si qui ho ha escrit toca gaire de peus a terra. "El món de l'esport no pot restar aliè als problemes socials", anoten sense que se'ls escapi el riure.

policial

Manuela Carmena, ahir, amb el president de la comissió, Ernest Maragall ■ PARLAMENT

Carmena veu "dèbil" l'informe de l'ONU havent-hi sentència

■ L'exalcaldessa de Madrid el relativitza ■ Creu que la sedició és "desproporcionada" però avala que es judicialitzi el procés

Òscar Palau
BARCELONA

L'exalcaldessa de Madrid amb Podem, jutgessa i membre del 1994 al 2009 del grup de treball de l'ONU sobre detencions arbitràries, Manuela Carmena, va relativitzar ahir l'eficàcia del doble informe que al maig i al juliol va emetre aquest organisme reclamant la llibertat dels Jordis i Oriol Junqueras,

primer, i Quim Forn, Raül Romeva, Josep Rull i Dolors Bassa després –va dir que no és vinculant, al contrari per exemple que les sentències del Tribunal d'Estrasburg–, i fins i tot va suggerir al govern espanyol que hi presenti una demanda de resolució. El que dictaminí el grup pot ser vàlid, segons ella, com a "reflexió" en situacions preventives, però no deixa de ser "de traç gruixut" i

"és dèbil i inconsistent en els afers on hi ha hagut judicis i sentències", va justificar, en una compareixença davant la comissió de Drets Civils i Polítics del Parlament. Omnium havia exigit els últims dies a l'Estat que obeís l'informe ara que en fa sis mesos.

Carmena troba "desproporcionada" el delictes de sedició a què s'ha condemnat els presos polítics, però alhora avala la judicialitza-

ció d'un procés polític perquè "el dret no pot dir que no ha passat res", si bé matisava que és "terrible" que hagi estat "l'única conseqüència". Carmena, en tot cas, ni tan sols emparava els fets en l'exercici del dret a la llibertat d'expressió. "No és el mateix manifestar una voluntat que es reverteixi el colonialisme del Tibet –exemplificava– que ho faci algú que ja forma part d'un acord, una operació general per preparar la independència." "Això és una altra cosa, no és un moviment d'activistes, sinó instat des del govern català per assolir la separació", subratllava.

L'exalcaldessa, de fet, desvelava que el maig del 2017 ja va dir al mateix Junqueras i a Carles Puigdemont, a qui va rebre a l'ajuntament de Madrid tot i l'allau de crítiques de la resta de grups, que l'1-O era un "error impressionant", fet que diu que els va sorprendre. "Amb la Constitució actual tots els actes organitzats no són legítims i han d'assumir determinades conseqüències", constatava ahir, quan també admetia que cal "lamentar i denunciar" els excessos que hagin comès els cossos policials, però també els manifestants després de la sentència. Carmena aposta per modificar la carta magna com a única sortida real. "La Constitució ens uneix a tots, i el que cal fer és veure com canviar-la", cloïa. ■

TRIBUT SHOW

SOPAR + ESPECTACLE

THE BEATLES

20 DE MARÇ

CÉLINE DION

24 D'ABRIL

TOM JONES

29 DE MAIG

BONEY M

23 DE JUNY

MICHEL SARDOU

18 DE SETEMBRE

ABBA

2 D'OCTUBRE

MICHAEL BUBLÉ

6 DE NOVEMBRE

972 538 125 - WWW.CASINOPERALADA.COM

CASINO PERALADA

Per a entrar al casino és imprescindible presentar original del DNI per a ciutadans espanyols; targeta de residència per a ciutadans estrangers residents a Espanya; IDE o passaport del país per a ciutadans pertanyents a la Unió Europea; passaport per a ciutadans no pertanyents a la Unió Europea. Normes majors 18 anys.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El tribunal (in)controlat

PROCÉS • El Tribunal de Comptes, amb dotze consellers designats pel PP i el PSOE al Congrés i al Senat, s'ha convertit en l'assot econòmic del procés independentista **CRITERIS** • L'exministra d'Aznar Margarita Mariscal de Gante va ser el braç executor de la condemna pel 9-N mentre deslliurava l'exalcaldessa Ana Botella d'una multa milionària per la venda de pisos socials a fons voltors

Jordi Alemany
BARCELONA

El que a primer cop d'ull podrien semblar actuacions arbitràries i incontrolades del Tribunal de Comptes en la seva tasca per fiscalitzar els comptes i la gestió econòmica del sector públic amaga just el contrari: el control i la politització d'aquest organisme que en teoria té plena independència reconeguda constitucionalment. La seva inacció en molts de casos amb resolucions lentes o condemnatòries molt parcials en casos dels ERO d'Andalusia que han esquitxat diversos càrrecs de PSOE i que van comportar 680 milions de diner públic defraudat; la seva incapacitat per trobar pràctiques corruptes del PP en els casos Gürtel i Bárcenas, i la desestimació de denúncies com en el cas de la fórmula 1 de València, entre altres temes, contrasta amb la celeritat i la diligència amb què actua en els casos vinculats al procés independentista.

Dijous va citar a declarar el 28 de gener el president català a l'exili, Carles Puigdemont, l'exvicepresident de la Generalitat Oriol Junqueras i la resta de membres de l'anterior executiu, a més de tretze càrrecs més del govern d'aleshores, alguns d'ells ja condemnats per malversació pel Tribunal Suprem i d'altres pendents de judici al jutjat d'instrucció 13, perquè liquidin les despeses de l'organització del referèndum, que Societat Civil Catalana (SCC) i la fiscalia situen en dos i vuit milions respectivament. Es repeteix així la voluntat de debilitar econòmicament els actors del moviment independentista, com ja va passar amb la consulta del 9-N del 2014, per la qual van condemnar l'expresident Artur Mas, els exconsellers Irene Rigau, Joana Ortega i Francesc Homs i sis alts càrrecs de l'administració a pagar de la seva butxaca 4,9 milions d'euros com a responsables comptables de la votació popular, tot i no ser acusats del delictes de malversació i quedar demostrats, per exemple, que els 7.000 ordinadors que es van adquirir s'utilitzen ara a les escoles. Pendents del recurs de cassació contra la sentència del Tribunal de Comptes que han presentat al Suprem, la Caixa de Solidaritat va evitar el embargament dels béns. Amb la nova demanda per l'1-O presumiblement tornarà a passar igual, tot i que el

Ana Botella quan va anunciar que no es presentaria a les municipal per Madrid el 2014 ■ EFE

Sota sospita
El Tribunal de Comptes fa anys que és en el punt de mira, perquè la designació dels dotze consellers del ple, que s'assignen a les seccions de fiscalització i enjudiciament, es fa a parts iguals per votació al Congrés i al Senat per nou anys. La darrera designació va ser el 2012, quatre dels quals a proposta del PSOE i vuit del PP.

Suprem va analitzar per sobre el delictes de malversació per passar-ho, com demanava la fiscalia, al Tribunal de Comptes, i va reconèixer que la despesa més gran, la de les notificacions a Unipost, la Generalitat no la va pagar.

Però no són les úniques actuacions d'aquest tribunal contra l'acció institucional de la Generalitat, perquè al març també va aprovar un informe sobre l'acció exterior en el qual veia indicis d'irregularitats amb, per exemple, 479.633 euros gastats en 45 viatges de càrrecs públics i en 515.675 euros pagats en informes i assessoraments amb l'objectiu de promocionar el procés i altres temes.

A aquests episodis de diligència en un tribunal que tradicionalment s'ha caracteritzat per la seva inac-

ció se n'afegeixen d'altres en els darrers temps de descàrrec per a alguns polítics acusats en primera instància pel mateix tribunal i que finalment han estat absolts que omplen l'argumentari de ser una segona institució, que pot jutjar tot i que els seus membres no cal que provinquin de la judicatura, executora de voluntats polítiques. El més sonat, que van protagonitzar el juliol passat, és que va deslliurar l'exalcaldessa Ana Botella i set càrrecs més del seu govern a l'Ajuntament de Madrid de pagar 25,7 milions d'euros per la venda de 1.860 habitatges públics a un fons voltor. La sala d'enjudiciament del Tribunal de Comptes va revocar la sentència anterior del mateix tribunal per dos vots contra un i, curiosament, van ser els de la que va ser ministra de Justícia del

primer govern de José Maria Aznar el 1996, Margarita Mariscal de Gante, i José Manuel Suárez Robledano, també nomenat a proposta del PP. Mariscal de Gante, que va ser nomenada el 2012 com a consellera del Tribunal de Comptes el mateix dia que també ho va ser el germà de l'ex-president del govern espanyol. Manuel Aznar va ser precisament qui va signar la sentència que confirmava la repressió econòmica pel 9-N.

El de Botella no és l'únic cas de canvi de parer de la institució. El desembre del 2016 va absoldre l'excalde del PP de Vitòria i posterior ministre de Sanitat amb Mariano Rajoy, Alfonso Alonso, i el regidor que el 2007 portava Hisenda, Javier Maroto —ara portaveu al Senat—, d'un delictes d'infracció comptable després de ser condemnats a primera instància a pagar 393.862,31 eu-

Va condemnar i després absoldre l'excalde del PP de Vitòria Alfonso Alonso

ros. La ponent també era Mariscal de Gante i va tenir el suport una altra vegada de Suárez Robledano, mentre que el president de la sala, proposat pel PSOE, Felipe García Ortiz, s'hi va oposar, com ja va passar en el cas de l'exalcaldessa de Madrid.

El Suprem també ha ordenat diverses vegades al Tribunal de Comptes que compleixi sentències seves i en un altre cas sonat va resoldre fins a quatre vegades en contra del nomenament per "desviació de poder" d'Enrique Medina, germà del conseller nomenat pel PP, Javier Medina, com a subdirector tècnic de la presidència de l'organisme. De fet, ja en un article del 2014 del diari *El País* assegurava que dels més de 700 treballadors d'aquest tribunal gairebé un centenar eren familiars dels seus alts càrrecs.

Sense que hagi arribat a més, el Tribunal de Comptes va destapar en un informe sobre costos per valor de 7.637 milions d'euros per les obres a tretze estacions d'alta velocitat a l'Estat espanyol, entre els quals un del 546% per les obres de l'estació de la Sagrera, mentre que un dels seus grans èxits va ser la sentència del 2013 en què condemnava la família de Jesús Gil per desfalc a pagar 108 milions i els embargava 150 propietats. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez només es llançarà a la investidura si té l'acord amb ERC

■ Vilalta rebla que la pressa del Nadal és del PSOE i exigeix “un compromís ferm” ■ Borrell torpedina el diàleg dient que no són d'esquerres ■ La Moncloa obvia el Parlament i el TC

Borrell acomiadant-se del seu càrrec de ministre, acompanyat per Margarita Robles ■ EFE

David Portabella
MADRID

La consigna a La Moncloa és ara no molestar ERC per assegurar que Pedro Sánchez aspiri a ser investit abans del Nadal. “Sánchez no anirà a una investidura fallida”, avisa la portaveu, Isabel Celaá. A diferència del 2016 i del juliol, segons fonts de La Moncloa, ara Sánchez es llançarà a un ple només si té l'acord amb ERC, que cada dia defuig la pressa del PSOE. “Aix no va de dies, va de construir una solució democràtica de veritat”, avisa la republicana Marta Vilalta.

La primera reunió dels equips negociadors, dijous al Congrés, deixa en el PSOE un optimisme –que ERC refreda– i La Moncloa va amb cura. El Consell de Ministres no va perdre ni un segon ahir a debatre si la resolució aprovada al Parlament per JxCat, ERC i la CUP (que rebutja la censura del Tribunal Constitucional i copia la part vetada) ha de ser impugnada. “Un cop més esperem que hi hagi la publicació... Ah, que ja ha sortit? Bé, la setmana que ve tenim un altre Consell de Ministres”, defugia Celaá. Per tercera setmana el govern al·lega

“estar estudiant” el cas de l'Assemblea de Madrid, que va poder debatre i aprovar (amb el sí del PP i Cs) una proposta de Vox que exigeix la il·legalització dels partits independentistes –que és inconstitucional– i que no ha estat objecte de cap recurs al TC.

Problema de convivència
El propòsit de no irritar ERC va quedar a mig camí: si bé el PSOE ja parla de “conflicte polític”, Celaá –que és basca i vivia el dia a dia amb ETA al País Basc– tornava ahir al clixé de la convivència. “Parlem sempre de problemes de convi-

venència i a Catalunya hi ha un problema polític i de convivència”, sostenia.

Sánchez, a més, viu el foc amic de Josep Borrell, que el dia que s'acomia-va com a ministre d'Affers Estrangers va torpedinar el diàleg amb el menyspreu a ERC en negar-li que sigui d'esquerres. “El nacionalisme irredempt d'ERC és als antípodes d'una posició progressista”, va dir a Onda Cero. “En pitjors places hem toreat”, hi afegia sobre la dependència d'ERC. La falta de tacte de l'excap de la diplomàcia espanyola –ara és Margarita Robles, titular de Defensa, qui

n'assumeix la cartera– va forçar Celaá a apagar el foc amic. “No entrem en la qualificació o la tipificació d'ERC”, va dir Celaá, tot lloant els “ponts de diàleg” oberts dijous, que tindran la segona cita dimarts.

ERC es muda a Madrid

L'excepcionalitat portarà ERC a mudar-se dilluns a Madrid per reunir l'executiva amb els grups al Congrés i al Senat, amb el vicepresident, Pere Aragonès; la secretària general adjunta ERC, Marta Vilalta, i el president d'ERC al Parlament, Sergi Sabrià, al capdavant. “Encara no

hem avançat prou. Sánchez ha de demostrar que el seu compromís és ferm”, va dir Vilalta a TV3.

A més del foc amic de Borrell camí cap a la CE, ahir Sánchez rebia l'aval de José Luis Rodríguez Zapatero a l'entesa amb ERC sense por del PP perquè “ha estat la voluntat dels ciutadans”. “Els que van parlar català en la intimitat diuen ara que no es pot negociar amb Catalunya”, ironitzava. “Sánchez posa en mans d'un delinqüent les claus de La Moncloa”, diu Cayetana Álvarez de Toledo (PP). “Mesa de la vergonya”, opina Inés Arrimadas (Cs). ■

Les frases

“Això no va de dies, va de construir una solució democràtica. Que Sánchez mostri un compromís ferm”

Marta Vilalta
SECRETÀRIA GRAL. ADJUNTA D'ERC

“El nacionalisme irredempt d'ERC és als antípodes d'una posició progressista”

Josep Borrell
EXMINISTRE D'AFERS EXTERIORS

“Hem parlat sempre de problemes de convivència i hi ha un problema polític i de convivència”

Isabel Celaá
MINISTRA PORTAVEU

“Els que van parlar català en la intimitat diuen ara que no es pot negociar amb Catalunya”

J.L. Rodríguez Zapatero
EXPRESIDENT ESPANYOL

“És un govern de sedició. Sánchez posa en mans d'un delinqüent les claus de La Moncloa”

C. Álvarez de Toledo
PORTAVEU DEL PP AL CONGRÉS

“La reunió del PSOE amb ERC és la mesa de la vergonya”

Inés Arrimadas
LÍDER DE CIUTADANS AL CONGRÉS

Borràs esmena el retret a Aragonès pel rol de Torra

Redacció
BARCELONA

La portaveu de JxCat al Congrés dels Diputats, Laura Borràs, va corregir ahir el retret que havia fet inicialment al vicepresident del govern, el republicà Pere Aragonès, per les seves declaracions sobre la presència o no del president Torra en una nego-

ciació amb el govern espanyol. Aragonès havia afirmat en una entrevista radiofònica aquesta setmana que no calia que Torra estigués en una futura reunió amb el govern espanyol si tampoc hi era el president Pedro Sánchez. En una entrevista que va publicar ahir la revista *Mirall*, Borràs qualificava el pronunciament d'Arago-

nès de “molt lleig, deslleial i poc procedent en termes de lleialtat institucional”, advertia que no es podia “desprestigiar” la màxima autoritat del país i recomanava que “qui tingui la temptació de fer-ho hauria de fer una reflexió de lleialtat a les pròpies institucions”. Borràs recordava que hi ha una temptati-

va des de la resta de l'Estat espanyol de desprestigiar el president Torra i les institucions catalanes i considerava “incomprensible” que també hi prengué part un representant mateix de les institucions catalanes.

Ahir mateix, però, en declaracions al Parlament posteriors a la publicació de l'entrevista, la portaveu de JxCat al Congrés va reconèixer que Aragonès s'havia referit a “l'homologació de rangs” en unes futures negociacions bilaterals i ho va considerar una posició que ella mateixa subscriu. ■

Laura Borràs fa declaracions als periodistes en una imatge d'aquest novembre ■ ACN

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La gentada que va col·lapsar l'aeroport del Prat el dia de la sentència ■ ORIOL DURAN

El Tsunami anuncia una mobilització el dimecres del clàssic

■ 'El clàssic el jugarem tots' es titula la convocatòria del 18-D ■ Demana la implicació de la grada del Camp Nou

Redacció
BARCELONA

El Tsunami Democràtic va anunciar ahir una jornada de mobilització pel dimecres 18 de desembre coincidint amb la celebració del clàssic de futbol Barça-Madrid al Camp Nou. La plataforma va convocar ahir, mitjançant un comunicat a les xarxes socials, els ciutadans a "reservar-se la data" i "venir a la ciutat de Barcelona". Fins i tot s'instà els que ja tinguin clara la seva assistència a confirmar-ho prèviament.

La data

18.12.19

és el dimecres que es juga el Barça-Madrid que es va ajornar a l'octubre per les protestes per la sentència.

El dimecres 18 es juga el partit que la Lliga Professional de Futbol va entes-tar-se a ajornar el dia 20 d'octubre, el cap de setmana després de saber-se la sentència del Suprem contra l'1-O.

La xifra

30

hores va estar tallada l'autopista AP-7 a la Jonquera per la protesta del Tsunami els dies 11 i 12 de novembre.

L'ajornament es va decidir després d'una setmana d'aldarulls en les manifestacions de protesta. Els cossos de seguretat i els Mossos d'Esquadra garantien la celebració del matx i la integritat dels impli-

cats en l'esdeveniment, però la Lliga va preferir ajornar el partit.

El Tsunami sol·licita també als "socis i aficionats amb l'entrada per al partit" que enviïn un missatge intern de confirmació d'assistència. Assenyalava el lema de la jornada a Barcelona: *El 18, el clàssic el jugarem tots*. El 21 de novembre passat, la plataforma va difondre un altre comunicat en què reclamava al FC Barcelona que permetés l'exhibició d'una pancarta amb el lema *Spain, sit and talk* (Espanya, seu i parla) durant el clàssic. En un comunicat, el Tsunami demanava tant al FC Barcelona com al Real Madrid que s'impliquessin per fer "evident" durant el partit "l'anormalitat política" que viu l'Estat espanyol. Poc després, però, va precisar que no proposava "l'exhibició d'una pancarta, sinó simplement fer evident, a les grades de camp, la situació d'excepcionalitat" que viu Catalunya.

El Tsunami ha convocat diverses protestes contra la sentència del Suprem. Entre les més importants hi ha el col·lapse de l'aeroport del Prat, el mateix dia que es va saber la condemna. Més de 120 vols es van suspendre i una dotzena de grans vies de comunicació van quedar tallades per les 50.000 persones que s'hi van acumular. L'endemà de les eleccions generals, el Tsunami va convocar a tallar l'enllaç per carretera amb França a la Jonquera durant més de trenta hores. Durant unes hores es va aturar també el pas pel País Basc, fins que es va desallotjar l'autopista AP-7. Milers de camions hi van quedar atrapats. ■

TANTXTANT

Josep M. Llauredor
Psicòleg

M'han fet fora del Col·legi de Psicologia

Col·legiat des de 1986, els dos primers anys vaig aprofitar alguns cursos sobre temes que no havia tocat durant els estudis i sobre possibles sortides professionals. Des d'aleshores –i fa més de 30 anys!– no n'he aprofitat res, però he anat pagant les quotes que fixaven unes juntes de govern, escollides per menys del 10% dels col·legiats, alguns membres de les quals, com en altres col·legis professionals, en feien un *modus vivendi*, aquí i a Madrid. En la meua trajectòria professional en l'àmbit organitzatiu ningú no m'ha demanat mai si estava col·legiat o no –a la clínica sí que ho exigeixen sovint–. Tanmateix, pagava les quotes. Fins a l'1-O.

Jornada a la Facultat de Psicologia de la UdG ■ ARXIU

La reacció del meu col·legi a la brutalitat policial, pròpia dels partits del 155, i el seu silenci còmplice al llarg de més de dos anys a tota la repressió, amb l'excusa de no voler posar-se en política –recorden l'època franquista?–, va fer que més de 150 psicòlegs es neguessin, com a mínim, a pagar la quota semestral de 21,29 euros a un Consejo estatal que, pel fet d'aglutinar els col·legis autonòmics, recapta, només dels psicòlegs catalans, més de 600.000 euros anuals. Ara una nova junta a Catalunya, més "equidistant" –es diuen–, ha fet fora, sense avis previ d'obertura d'expedient, més de 80 objectors de consciència tractant-los com a morosos. Aquells que no posen en risc la seva continuïtat laboral persisteixen; la resta, a contracor i amb la ràbia de la impotència, han hagut de pagar. Hi ha moltes maneres de forçar el vassallatge per part de qui encara té la paella pel mànec. Per la meua banda, em sento personalment alliberat... i –solidàriament amb els col·legues– avergonyit per un col·legi que, en lloc d'escoltar els motius dels seus col·legiats i vetllar per la salut total de la població i pel respecte als drets humans fonamentals, se'n fot.

56è

Concurs Vestits
de Paper de
Mollerussa

14 de desembre de 2019
A les 10 de la nit
Teatre L'Amistat

AJUNTAMENT
DE MOLLERUSSA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Resolució d'ERC, la CUP i JxCat per la llibertat dels CDR

■ Demana la posada en llibertat immediata de tots els empresonats ■ Diu que han estat objecte de vulneracions

Redacció
BARCELONA

Els grups de Junts per Catalunya, ERC i la CUP al Parlament de Catalunya van registrar ahir una proposta de resolució conjunta que reclama la posada en llibertat "immediata" dels membres dels CDR detinguts el passat 23 de setembre i demanen l'arxivament de les causes, que consideren que s'emmarquen en una "operació de l'Estat contra l'independentisme", segons diu Efe. Fins que no siguin alliberats, els grups demanen

En llibertat el jove de Cerdanyola

El jove de 23 anys d'edat i veí de Cerdanyola del Vallès Marí, que va ser detingut el passat 16 d'octubre després d'una protesta a Barcelona, va sortir ahir finalment de la presó de Quatre Camins, a la

Roca del Vallès, segons va informar per xarxes socials el grup d'advocats Alerta Solidària. L'Audiència de Barcelona ha acceptat el recurs presentat i n'ha decretat la llibertat sense fiança.

que els traslladin a presons catalanes i que es posi fi al règim d'aïllament.

Arran d'una operació policial de la Guàrdia Civil, nou persones vinculades als Comitès de Defensa de la República (CDR) van

ser detingudes acusades de terrorisme i set d'elles van ser ingressades en presó preventiva a Madrid. La resolució presentada ahir per les tres formacions sobiranistes defeneix els presos polítics

Membres del CDR de Sant Andreu de Barcelona, durant un tall de trànsit a la Meridiana ■ ARXIU / J. LOSADA

com a "persones estimades per molta gent i socialment compromeses" que han estat objecte de "possibles vulneracions de drets fonamentals", per la qual cosa es podria estar parlant de "represaliats

polítics".

La resolució també condemna la "polització i l'opacitat" de l'Audiència Nacional, alhora que denuncia filtracions del sumari i la "criminalització" dels detinguts. ■

Albert Castellanos, testimoni del cas Salvadó

Redacció
BARCELONA

La magistrada del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) que instrueix la causa contra l'exsecretari d'Hisenda Lluís Salvadó per l'1-O, Maria Eugènia Alegret, ha citat a declarar com a testimoni, el 19 de desembre, l'actual secretari general de la Vicepresidència i Economia, Albert Castellanos. També haurà d'aportar còpies de les sol·licituds de dades i informes que s'adjuntaran a la causa. En una breu providència, Alegret també acorda unir a la causa nombrosos documents, i en rebutja d'altres al·legant que no són necessaris perquè ja estan desfasats, ja són al jutjat d'instrucció o es poden aclarir amb els autors de cada document. ■

PortAventura WORLD
PARKS & RESORT

Per Nadal

Del 23 de novembre al 6 de gener

NOVETATS 2019
WELCOME **Big Bird**
Mou-te al ritme de les nades i emporta't una foto de record!

MEET CHILLY WILLY
Descobreix l'univers del pingüi més estimat de PortAventura World

Entrades a PortAventura Park + Hotel 4* des de **65€**

I, A MÉS
1 DIA D'ACCÉS A **FERRARI LAND**
INCLÒS

3 Pagament en 3 mesos Nens fins al 50% de descompte

TOURMUNDIAL
Hello world

902 400 454
viajeselcorteingles.es

VIATGES El Corte Inglés
Un somriure d'anada i tornada

Preu "Vista de" per persona i riu en habitació doble estàndard i llegit de només addicionalment a l'Hotel Gold River 4*. Inicia amb el 8 de novembre a PortAventura Park i acaba amb el 6 de gener a l'Hotel Gold River 4*. Consulta el calendari d'activitats de PortAventura Park i Ferrariland al calendari "Nadal 2019". Totes les tarifes no inclouen pagament directe a THOMAS. Despeses de gestió (12 € per reserva) no inclouen. Pagament en 3 mesos amb la seva Tarjeta de Compra El Corte Inglés. Financiamiento ofert per Financiera El Corte Inglés, E.F.C., S.A. i subscritor a la seva agrupació. Consulta les condicions a Viajes El Corte Inglés. Placets limitats. Consulta les estadístiques, la disponibilitat, el preu i la resta de condicions a la seva agència de Viajes El Corte Inglés. C.I.C. IVA 5%. INFORMACIÓN 112. MADRID.